

РЕШЕНИЕ

№ 975

гр. София, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 97 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: М. П. Л.

при участието на секретаря В. Д. К.
като разгледа докладваното от М. П. Л. Административно наказателно дело № 20231110207703 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4 от ЗМВР, вр. чл. 145-178 от АПК.

Образувано е по жалба на Б. Б. Б. срещу Заповед за задържане на лице от 17.05.2023 г., издадена от полицаи В. С., с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е задържан жалбоподателя за срок до 24 часа.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалвания акт, като се оспорват изложените в него основания за издаването му, поради което се иска отмяната му. Твърди се, че обжалваната заповед е нищожна. Посоча се, че не е била издавана писмена заповед за задържане на лицето, която да му се връчи. Искане се нейната отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателя – редовно уведомен, не се явява. Представлява се от адв. В., която моли за отмяна на заповедта по изложените в жалбата доводи. Искане се присъждане и на направените разноски, като е приложен списък.

Ответникът по жалбата В. С., редовно призован, не се явява и не взема становище по жалбата.

Софийски районен съд, след като разгледа жалбата, изложените в нея доводи, направените възражения на страните и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.05.2023г. вечерта жалбоподателят Б. бил на събиране заедно със свои приятели, сред които бил и св. Х., като бил употребил голямо количество алкохол. Около 01.00ч. на 17.05.2023г. Б. и приятелите му се намирали в гр. С. бул."Г. С."1, като на Б. му станало лошо в следствие на употребения алкохол и неговия приятел св. Х. се обадил на тел. 112 за да повика помощ. Около 01,15ч. пред заведението пристигнала патрулка, в която бил св. Б. и отв. С., които възприели агресивното поведение на Б., който буйствал, държал се неадекватно и се самонаранявал, като поискали документ за самоличност на жалбоподателя. Св. Х. казал имената му и дата на раждане, но не представил документ за самоличност на приятеля си, тъй като преди това Б. някъде го бил оставил. След като не могли да установят самоличността на лицето, а и с оглед на агресивното му поведение, както към околните, така и към себе си, полицейските служители му поставили белезници и го качили в патрулния автомобил за да го закарат до РУ за установяване на самоличността му. След кратък престой в 04 РУ-СДВР /от 01.45 до 02.10ч./ Б. бил закаран за преглед в УМБАЛСМ"Пирогов" от линейка на спешна медицинска помощ. При прегледа на Б. са установени множество травматични увреждания – кръвонасядания, охлузвания и травматични отоци.

На 17.05.2023г., в 02:00 часа била издадена Заповед за задържане на лице, издадена от полицай В. С., с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 4 от ЗМВР е задържан жалбоподателя за срок до 24 часа. Като основание за задържането е посочено "чл. 72, ал. 1, т. 4 от ЗМВР за установяване на сомоличност. Жалбоподателят е бил освободен на 17.05.2023г., в 02:10., според отбелязването на заповедта. Заповедта за задържане била връчена на задържания при отказ.

Приложен е и протокол за личен обиск на жалбоподателя от 17.05.2023г.

От показанията на св. Х., приятел на жалбоподателя, се установява, че преди пристигането на полицейския автомобил, Б. е бил употребил голямо количество алкохол, поведението му е било агресивно и е било трудно да бъде удържан, като именно за това св. Х. е подал сигнал на тел. 112, като е

желаел пристигането на линейка за да могат медицинските лица му дадат някакво успокоително. Свидетелят е категоричен и че Б. не е имал лични документи у себе си, тъй като са му били останали някъде.

Св. Б., полицейския служител, отзовал се на сигнала заедно с ответника С., е категоричен, че още при пристигането им на място, жалбоподателят е лежал на земята между една тротинетка и кола, като е имал кръв по лицето и ръцете. Свидетелят е запазил спомен и за агресивното поведение на Б. към колегата му С., както и че не е говорел, а само е издавал нечленоразделни звуци. Свидетелят си спомня, че и лицата които са били заедно с Б. са били пияни и агресивни, поради което е поискал съдействие от колеги. Според свидетеля Б. е бил пристиснат към земята за да му се сложат белезници за да не ги нарани заедно с колегата му, както и за безопасност на самото лице, тъй като последния се е удрял сам, скачал е и е падал на земята. Свидетелят е запазил спомен и че Б. е щял да си разбие главата в бетонова саксия ако самия той не го е хванал. Б. е категоричен, че са откарали Б. в РУ, където ги е чакала линейка, извикана от колегите му, като за да бъде транспортиран отново се е наложило да бъде завързан с белезници към леглото в линейката, тъй като е буйствал и е бил агресивен. Свидетелят си спомня, че по пътя до болницата, тъй като е придружил лицето му е оказал и помощ, тъй като Б. е повръщал и той му е задържал главата, тъй като в противен случай е щял да се задуши. Б. свидетелства и за изключително агресивното поведение на Б. в медицинското заведение. Според свидетеля Б. е изкарал около 10-15 мин в РУ, преди линейката да го отведе.

Съдът ще кредитира напълно показанията на св. Х. и Б., относно гореизложените обстоятелства. Свидетелите независимо и безпристрастно пресъздават спомените си за процесната вечер.

Показанията на св. Х. няма да бъдат кредитирани само относно твърденията му, че към момента на пристигане на полицаите Б. не е имал наранявания по себе си, което се оборва от показанията на св. Б. и СМУ на пострадалия.

По делото са представени и извадки от регистрационните книги в УМБАЛСМ"П.", видно от които в 02,30ч. е бил приет в неврологичен кабинет, като е посочено, че Б. е бил алкохолно повлиян и агресивен.

От извадката от амбулаторната книга от токсикологичния кабинет се

установява, че в 2.37ч. е бил приет там, като е отказал тест с дрегер.

От книгата за пропускателния режим в 04 РУ-СДВР се установява, че в 01.45ч. Б. е влезнал в районното и в 02.10 е напуснал същото.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от събраната по делото доказателствена съвкупност, приобщена на основание чл. 283 от НПК. Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достига до следните изводи от правна страна: Жалбата срещу законността на задържането е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от лице с правен интерес, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА. Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК в производството по съдебно оспорване на индивидуални административни актове, каквато е заповедта по чл. 72 ЗМВР, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган, в установената форма и при спазване на административнопроизводствените правила по издаването му, правилно ли са приложени съответните материалноправни разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона. В оспорения административен акт изрично е посочено, че лицето Б. след задържането си е отказало да подпише заповедта за задържането си, което е било удостоверено с подписа на един свидетел. Така описаното по-горе и прието от съда поведение на Б.во, агресивно и силно повлияно от алкохолно опиянение, обяснява повдението му и отказа. Спазено е изискването за писмена форма, актът е подписан от останалите лица и по отношение на изброените реквизити са спазени изискванията на ЗМВР, като в тази връзка възражението в жалбата се явява неоснователно.

След извършена служебна проверка съдът установи, че в обжалваната заповед е посочено със съответна правна квалификация основанията на издаването, а именно: "чл. 72, ал. 1, т. 4 от ЗМВР вр. установяване на самоличност, с което се изпълнява изискването на чл. 74, ал. 2, т. 2, предложение първо от ЗМВР за излагане на фактическите основания за задържане на лицето. Словесно е отразено фактическото основание за задържане на лицето. От този начин на отразяване на фактическите основания за издаване на оспорваната заповед за задържане става ясно въз основа на какви факти административният орган е направил своето обосновано

предположение за евентуалната съпричастност на задържаната Танева в извършване на конкретно престъпление и за необходимостта за прилагане на принудителна административна мярка, а именно задържане. Съответно налага се изводът, че заповедта е мотивирана и няма основания за отмяната на заповедта само на формално основание.

За издаване на съответната заповед по този ред и конкретно на посоченото основание по, ал. 1, т. 1 на чл. 72 от ЗМВР, законът не изисква полицейският орган да разполага с категорични доказателства за извършено престъпление. В случая се е налагало да се установи самоличността на жалбоподателя, което и е било сторено в РУ посредством БДС справка, като св. Х. също потвърди, че Б. не е имал лични документи у себе си, което се потвърждава и от протокола за личен обиск.

Въпреки че това излиза от предмета на доказване в настоящето производство, следва да бъде посочено, че не се събраха данни за нанесен побой в РУ на жалбоподателят. Същият е изкарал там съвсем малко време, била е установена самоличността му по БДС и е била извикана спешна медицинска помощ, като общият му престой е бил под 20мин.

Предвид на всичко гореизложено, съдът намира, че издадената заповед е законосъобразна, обоснована и издаден от компетентен орган, поради което и същата следва да бъде потвърдена, а подадената срещу нея жалба да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от горното, Съдът постанови решението си.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Заповед за задържане на Б. Б. Б. от 17.05.2023 г., издадена от полицай В. С., с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е задържан жалбоподателя за срок до 24 часа.

Решението може да бъде обжалвано пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____